

Elin Pelin

TRAISTA FERMECATĂ

SOFIA-PRESSE

77/3 28

ТОРБАЛАНЦИ
ЕЛИН ПЕЛИН

СОФИЯ-ПРЕС

1976

Această lucrare a apărut în coeditare între
Editura Sofia-Press, Sofia și Editura Ion Creangă, București 1978
PRINTED IN BULGARIA

704/1)-332

Elin Pelin

TRAISTA FERMECATĂ

Coperta și ilustrațiile de: Elka Danova

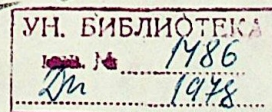
Traducere de: Constanța Cănanău-Batalov

Redactor: Tatiana Stoianov

Lector: Gabriela Levente-Cursaru

704 21538

EDITURA SOFIA-PRESSE, SOFIA – EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI

Au fost odată un moș și o babă care trăiau singuri-singurei. Erau săraci lipiți pământului și nu aveau nimic-nimicuța: nici fiu, nici fiică, nici găină, nici capră, nici vacă, nici măgaruș. Bătrînul umbla din casă-n casă: tăia lemne, aducea apă, și așa își duceau zilele.

Cînd moșul se întorcea seara, istovit de oboseală, se așeza pe prag sau lîngă vatră și începea să tragă din lulea. Iar baba se apuca să țipe și să-l certe:

– Ah, tu, prăpăditule, muncești doar pentru luleaua ta! Nu vezi că n-am nici papuci în picioare, nici basma pe cap!...

Țipa și tot striga baba, iar moșul asculta și simțea cum i se urcă un nod în gît. Își înclină capul și lacrimile i se rostogoleau una după alta, de-i stingeau luleaua.

Într-o zi moșul tare s-a mai necăjit de vorbele babei. N-a mai putut răbda, s-a sculat, a luat năvodul și a plecat din casă.

„O să mă duc la rîu – gîndi el, să caut peștișorul de aur. El știe tot și poate tot. Lui o să-i cer sfat și ajutor.”

S-a dus moșul la rîu. A aruncat năvodul și s-a ascuns în stu-făriș să aștepte...

Dintr-o dată – frrr! – din înaltul cerului s-a năpustit un cârd de cocori. Au împânzit apa, stufărișul, totul din jur. Și atunci moșul s-a repezit și a prins un cocor:

– Dă-mi drumul, moșule! – se rugă cocorul.

– Nu-ți dau drumul, fiule – spuse moșul. Eu cu baba sîntem singuri-singurei. N-avem ce face și ne certăm ziulica-ntreagă. Vino în casa noastră să ne fii odraslă și bucurie.

– Ah, moșule – zise cocorul, – nu pot trăi în casă și nici cu grijile oamenilor nu mă pot împăca. Mie îmi place să zbor în întinsul cerului, să colind pămîntul, rîurile și bălțile. Dă-mi drumul să zbor în libertate!

Moșul era bun la suflet. I se făcu milă de pasăre. Și-a aplecat capul, s-a scărpinat la ceafă. Ce să facă?

Cocorul s-a dumerit de necazul moșului și i-a spus:

– Vino la mine acasă, moșule! Te voi răsplăti cu un dar care îți va fi de mare folos.

Zis și făcut. S-a dus la cocor acasă și acesta a luat din cui o trăistuță pestriță și a spus:

– Flăcăi, la treabă!

Într-o clipită au sărit din traistă doi flăcăi sprinteni. Au întins o masă ca în povești, cu tăvi de aur, pahare și farfurii. Și au pus bucate alese, care de care mai gustoase, și vinuri dintre cele vestite și-au spus:

– Pofțiți la masă!

Cocorul și moșul s-au ospătat pe săturate.

Cei doi flăcăi stăteau de-o parte și serveau.

După ce s-au ospătat bine, cocorul a spus:

– Flăcăi, în traistă!

S-au năpustit băieții, au strâns totul în traistă și au dispărut.

– Primește traista asta, moșule, și stăpânește-o sănătos! – a spus cocorul, întinzându-i-o.

S-a bucurat moșul, a luat trăistuța și-a pornit la drum.

A înnoptat într-un sat. Acolo trăia cumătra lui cu cele două fiice ale sale. Moșul s-a abătut să le vadă și a rămas să petreacă noaptea în casa lor. L-au întâmpinat ele, dar de sărăcie, n-aveau cu ce să-l ospăteze. Au pus pe masă două căpățîni de ceapă, puțină sare, un ardei uscat și o bucată de pîine. Moșul și-a scos traista de pe umăr și a strigat:

– Flăcăi, la treabă!

Au sărit cei doi băieți, au pus masa, apoi au spus:

– Pofțiți la masă!

Camătra și cele două fete au holbat ochii de mirare. Ce nu era pe masă: plăcintă, baclavale, purcel fript, pâine albă. . .

După ce cămătra și fiicele ei s-au ospătat bine, moșul a spus:

– Flăcăi, în traistă!

Cumătra a amuțit de mirare, iar moșul râdea, râdea, cât pe ce să leșine de râs.

Peste noapte cămătra l-a dus pe moș să doarmă în altă odaie. Și-a chemat fiicele și s-au pus pe lucru. Au cusut toată noaptea și au făcut o traistă nouă, iar traista moșului și-au oprit-o ele.

S-a dus moșul acasă și încă de la poartă a început să strige:
– Ei, babo, ieși afară să mă întâmpini ca pe un împărat, iar nu ca pe un sărăntoc.

A ieșit baba, s-a uitat, ce să vadă? Moșul venea rîzînd cu gura pînă la urechi. A intrat în casă și a strigat poruncitor:

– Flăcăi, la treabă!

Dar trăistuța nu s-a desfăcut.

A înșfăcat baba vătraiul și a început să-l lovească.

– Ah, tu, prăpăditule, cu mine îți faci tu de șagă?

A început moșul să plîngă, a ieșit din casă și s-a dus de-a dreptul la cocor.

– Cocorule, fiule, așa
și-așa mi s-a întâmplat – a în-
ceput să plîngă moșul – trăis-
tuța nu-mi mai slujește, flă-
căii au fugit. . .

Cocorul a început să-l des-
coasă pe moș și a priceput
cum stau lucrurile.

– Bine – zise el, ține trăis-
tuța asta. Du-te sănătos și ea
te va învăța ce să faci.

Moșul tare s-a mai bucu-
rat, a luat trăistuța și a ple-
cat.

Pe drum i s-a făcut foame,
s-a așezat pe iarbă, a scos
traista de pe umăr și a spus:

– Flăcăi, la treabă!

Și cînd au sărit din traistă
doi flăcăi vînjoși cu biciurile
în mînă, și cînd au început
să-l bată pe moșneag,
strigînd: „O să te mai duci pe
la cumătră? O să mai lași
trăistuța?”

Moșneagul a sărit, a țe-
păit, pînă cînd i-a venit în
minte să zică:

– Flăcăi, în traistă!

Flăcăii au intrat în traistă într-o clipită. Moșul a luat trăistuța și s-a dus drept la cumătră. Ea, văzînd că moșul are o trăistuță nouă, și-a zis:

– Ce minune o mai fi și asta?!

Cumătra ardea de nerăbdare să vadă cît mai repede ce se ascunde în trăistuța nouă.

Cum se duse moșul în odaia de alături ca să se odihnească, cumătra puse mîna pe traista nouă și zise:

– Flăcăi, la treabă!

Numaidecît au sărit din traistă doi flăcăi vînjoși și au început s-o lovească și să strige:

– Dă-i moșului înapoi traista! Dă-i moșului înapoi traista!

Cumătra văzînd că n-are nici o scăpare, chemă în ajutor pe moșul care se odihnea.

Moșneagul veni numaidecît, poruncind flăcăilor să intre în traistă, iar cumătra rușinată îi înapoie pe dată traista furată.

TRAISTA FERMECATĂ
Elin Pelin

Redactorul textului bulgăresc: *Zdravka Tașeva*
Prezentarea artistică: *Pencio Mutașciiev*
Tehnoredactor: *Snejana Pipeva*
Corector: *Tatiana Golubov*

Cod – 22 $\frac{95371\ 19\ 237}{6006 - 1978}$

